

at tro, at der kunde være Anledning til at forandre denne Bestemmelse, navnlig saaledes, at man sikrede de arresterede mod Omtale eller Fremdragen af deres Sager paa uvedkommende Steder o. l., altsaa at man paalagde dette Udvalg en Tavshedspligt over for alle dem, hvem det, de erfare, ikke vedkommer, saaledes at deres Ret til at udtale sig om, hvad de erfarede ved Tilsynet, skulde indskrænkes til alene at gælde over for Dommeren, Politimesteren, Forsvareren og den højere Øvrighed. Naar man fik saadanne Bestemmelser, forekommer det mig, særlig under Hensyn til, hvad jeg nylig omtalte, at en Bestemmelse som denne om et Slags Tilsyn, af hvad Art det nu skulde være, kommunalt eller ordnet paa anden Maade, vilde være fuldkomment paa sin Plads.

Ordføreren (Goos): Kun nogle ganske enkelte Punkter skal jeg endnu nævne i Anledning af, hvad der er fremkommet fra den ærede Mindretalsordfører og fra den højtærede Minister.

Det er rigtigt, at Grundloven naturligvis ikke forbyder at udvide Kredsen af Nævningesager ud over det, som den nødvendigvis maa omfatte, men Spørgsmaalet er jo her, om den større Garanti, men ogsaa større Byrde og større Bekostning medførende Nævningebehandling skal ud over Grundlovens Forlangende indrømmes Voldsmænd, som have vist Tilbøjelighed i den Retning, en Tilbøjelighed, som man kan frygte for yderligere Udbrud af; efter Flertallets Mening er der lige saa god Grund til at værne sig imod en overdreven Brug af Nævningesager her, som der er lige over for Recidivister i Tyverisager.

Med Hensyn til det ikke tidligere af mig berørte Spørgsmaal om Begrebet politiske Lovovertrædelser mener jeg for det første ikke, at de Afgørelser, man maatte træffe i det internationale Forhold med Hensyn til, hvorvidt en Lovovertrædelse er politisk eller ikke, kan være Mønster med Hensyn til Afgørelsen indad til hos os. Det beror jo ved det internationale Spørgsmaal alt for meget paa politiske Motiver, til at det samme Hensyn kan være afgørende inden for en Stats Grænser. Og med Hensyn til hvad der gælder inden for vor Stats Grænser, tror jeg ikke, at de Forhandlinger paa den grundlovgivende Rigsforsamling, hvortil den højtærede Justitsminister henviste, hverken med Klarhed vise, at der skulde være lagt Vægt paa andet, end hvad der er Lovovertrædelsens Genstand, eller i alt Fald

kunne være bindende. Med Hensyn til dette, som det naturligvis er for vidtløftigt udførligt her at dokumentere, henviser jeg blot til den ene Kendsgerning, at Ordføreren for Grundlovsudkastet i den grundlovgivende Rigsforsamling, Krieger, selv var Formand i den ældre Proceskommission, hvor man enstemmig gav Begrebet: politiske Lovovertrædelser den Formulering, som har ligget til Grund for den nyeste af Flertallets givne Formulering, nemlig at det er de i Straffelovens Kapitler 9—12 omhandlede Forbrydelser, som ere politiske Lovovertrædelser. Det have vi nu givet en anden Form for at løsrive det fra den specielle nugældende Straffelov, altsaa vi have givet Begrebet et direkte reelt Indhold, men det er i Princippet akkurat det samme som den ældre Kommission, som hvis Formand Krieger fungerede, enstemmigt formulerede.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udstrækningen af Forsvarerbeskikkelse erkendte den højtærede Justitsminister, at der var Overflod deraf under det nuværende System, men mente, at det ikke vilde gælde under det ny System, fordi Forsvareren der vilde faa en Opgave, *førend* Sagen var bragt paa det rene. Dertil har jeg blot det at bemærke, at det ogsaa i det ny System kan være Tilfældet — og det er kun de Tilfælde, jeg tænker paa — at Sagen i det Øjeblik, den kommer til Domsforhandling, er rede og klar. Der kan foreligge — og der vil vel sagtens i grumme mange Tilfælde komme til at foreligge — oprigtige, fuldstændige og troværdige Tilstaaelser fra den sigtedes Side, som gøre, at Sagen er rede og klar, at der ikke er nogen som helst Anledning til at sætte et større Apparat i Bevægelse for at faa Sagen til Ende, og det er jo disse Tilfælde alene, der sigtes til. I alle de Sager, hvor Retten skønner, at der er nogen som helst rimelig Anledning til Forsvarers Beskikkelse, vil denne finde Sted, fordi det ny System under ingen Omstændigheder overfører det gamle Systems Skavanker med Hensyn til Dommerne. — Selv om — hvad jeg nu ved næste Afsnit straks skal komme ind paa — Flertallet mener, at Forundersøgelsen bør formes noget mindre udpræget akkussatorisk end Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Folketingets Side, har formet den, og selv om Flertallets Forslag i den Henseende maatte blive fulgt, er det dog givet, absolut givet, at det gamle Systems Skavanker med Hensyn til Dommerens Stilling ikke bliver overført,